

Jednomu bratrovi – teď mu tady pro nás přisoudím jméno „Ondra“ – jsem odpovídal na jeho zvědavé otázky o našem **třéninku Mosty k lidem**, jak se tam učíme jednoduché nástroje a jak to křesťanům pomáhá, že – aspoň někteří – se pak opravdu začnou kontaktovat se svými nevěřícími známými a sdílejí s nimi Dobrou zprávu o Pánu Ježíši...

Docela mě překvapilo, jak rychle se Ondrův přátelský zájem proměnil v příkrou bojovnost: „To jsou pak ty RYCHLOKVAŠKY, které nevytrvají...“ horlil bratr Ondra, „dokud jsem nepochopil, že jsem úplně ztracený, byl to jen povrchní náboženský zájem...“

Jasně. Mezi těmi, kdo se s námi „odmodlili modlitbičku“, jsou občas i takoví, kteří po pár týdnech nebo měsících **přerušují kontakt**. Zdá se, že z jejich zdánlivé „víry“ nic není... Bratr Ondra mi svými silnými vyjádřeními připomněl celou řadu jiných výroků různých věřících. Možná je do určité míry přirozené, že svoji vlastní zkušenost promítáme do všech, kdo jsou kolem nás. Opravňuje nás to ale k obecnému soudu, že pokud někdo neprožil hloubku své hříšnosti tak silně a tak bolestně jako já, je to jen povrchní „rychlokvaška“? Někteří došli k hlubšímu pokání až po delší době chození s Pánem Ježíšem. Moje vlastní zkušenost a moje současné poznání přece nemůže být měřítkem pro všechny ostatní... Nevím, jak by bratr Ondra zareagoval, kdybych mu řekl: „To je skvělé, Ondro, že lidi vedeš, aby opravdu prožili hloubku své hříšnosti a pak i velikost Boží lásky a milosti... **Kolik jsi jich takhle k Pánu Ježíši přivedl za posledních rok? Nebo za uplynulých 10 let?**“ Ze zkušenosti s podobně bojovnými křesťany se domnívám, že útočnost milého bratra by se pak ještě podstatně zvýšila. Jenže Pán Ježíš se jednou bude **ptát na naše ovoce!** (Jan 15,16) Sám říká, že větvička nebo i celý strom, který nenese ovoce, je vlastně k ničemu (Matouš 3,10).

Rozhovor s bratrem Ondrou mě inspiroval, abych se podíval, jak to bylo v Novém zákoně. V těchto pěti minutách dovol jen pár zkrácených citátů. Odkazy a další pasáže najdeš pak na webu pod videem. Prostuduj si je prosím v celém kontextu...

FILIPIS (Skutky 16,12): *V tomto městě jsme strávili **NĚKOLIK DNÍ**. 13 V sobotní den jsme vyšli za bránu podél řeky, kde jsme se domnívali, že je místo k modlitbě; usedli jsme*

a mluvili k ženám, které se tam sešly.

Za těch „několik dní“ vzniká v městě Filipis společenství, kterému pak Pavel píše velmi povzbudivý dopis...!

TESALONIKA (Skutky 17,2): *Pavel k nim **PO TŘI SOBOTY** v synagoze mluvil na základě Písem.*

A za ty tři soboty tu vzniká společenství, kterému pak Pavel píše další velmi povzbudivý dopis, že od nich se slovo Páně rozšířilo po celé Makedonii a Acháji (1. Tesalonickým 1,8). Během celkem krátké doby od nich Dobrou zprávu uslyšely statisíce lidí!

Stejným Tesalonickým pak Pavel píše (2. Tesalonickým 3:1): *Modlete se za nás, aby se Pánovo slovo **RYCHLE šířilo**.* (V původním jazyce to doslova znamená: *aby Pánovo slovo „**BĚŽELO**“.*)

EFEZ (Skutky 19,8): *Pavel vstoupil do synagogy a směle v ní mluvil po **TŘI MĚSÍCE**. 9* Když se však někteří zatvrzovali, Pavel od nich odstoupil, oddělil učedníky a denně rozmlouval ve škole nějakého Tyranna. *10 To trvalo dva roky, takže VŠICHNI OBYVATELÉ PROVINCIE ASIE uslyšeli Pánovo slovo.*

Všimni si: Za dva roky slyší Pánovo slovo statisíce lidí v celé provincii Asii.

Do města KOLOSIS Pavel píše (Koloským 4,3): *Modlete se současně i za nás, aby nám Bůh otevřel dveře slova. 5 Žijte moudře před těmi, kteří jsou vně, **vykupujte ČAS**.*

Výzva k vykupování času je výzva k jeho efektivnímu využívání! Protože náš čas se velmi rychle krátí...!

Ze širšího kontextu těchto lekcí určitě vnímáš, že rozhodně nechci „rychlokvašky“ ve smyslu povrchního souhlasu, který nejde nikam hlouběji: ani k pokání, ani k následování Pána Ježíše. Ale pokud jde o **TEMPO sdílení Dobré zprávy** z naší strany, určitě chci vidět mnohonásobně víc. Vždyť každý rok u nás zemře nejméně 100.000 lidí, kteří NIKDY NESLYŠELI dobrou zprávu o živém Ježíši...!

Pane Ježíši, děkuji Ti za novozákonní příklady, jak Boží slovo rychle „běželo“ ke statisícům lidí v jednotlivých oblastech. Moc toužím, aby se to stalo i v naší zemi, v této době...

KORINT (Skutky 18,9): *V noci řekl Pán skrze vidění Pavlovi: „Neboj se, ale mluv a nemlč, 10 protože já jsem s tebou, a nikdo se tě nedotkne, aby ti ublížil. Neboť mám mnoho lidu v tomto městě.“ 11 Usadil se tam na ROK A ŠEST MĚSÍCŮ a vyučoval mezi nimi slovo Boží.*

MAKEDONIE (Skutky 20,1) *Když ten rozruch ustal (v Efezu), svolal si Pavel učedníky, povzbudil je, rozloučil se s nimi a vydal se na cestu do Makedonie. 2 Prošel ty krajiny, povzbudil bratry mnohými slovy a přišel do Řecka, 3 kde strávil **tři měsíce**. Židé proti němu nastrojili léčku, právě když se chystal plavit do Sýrie, i rozhodl se, že se vrátí přes Makedonii.*

ŘÍM (Skutky 28,30): *Pavel zůstal po celé dva roky ve svém najatém bytě a přijímal všechny, kteří k němu přicházeli, 31 hlásal Boží království a učil o Pánu Ježíši Kristu se vsí otevřeností a bez překážek.*